

Píseň dětská

Malinká je naše růže,
maloulinká ještě,
budem prosit pána boha
o pár kapek deště.

Deštík padá, růže pučí,
žene, už se zvedá,
jedno, druhé, tři poupátka,
jedno druhé hledá.

Jedno, dvě, už tři poupátka,
však jsme jen dvě děti,
pros, maminko, pána boha,
aby nám dal třetí.

Přiletělo jaro

Přiletělo jaro,
poupě v slunko touží,
tíše nad vesničkou
čáp své kruhy krouží.

Níží se a zvedá,
kam pak asi chvátí?
Že některou chýšku
zase obohatí! –

Dost, můj milý čápe,
juž jsi každé chatě
pěkných drobných dětí
snesl vrchovatě.

Nevidíš jich tamo,
jak se k oknu tlačí,
že jim sotva malé
tabulečky stačí?

Dosti snad, jen jedno
učiň nám, můj zlatý:
snes nám spasitele
do některé chaty!

Idyla

Na dolinku jednu
černé mraky lehly,
na dolinku druhou
chaloupky vyběhly.

Vyběhla si jedna,
druhá první k vůli,
jasmínem a révou
boky ovinuly.

Ovinuly boky,
do výše i šíře;
vlaštovky si tříbí
peří u vikýře.

Vyběhly si pěkně,
v dědinku se tlumí,
nad střechami jejich
bujné lípy šumí.

Bujné lípy šumí,
větérkové dují,
siví holoubkové
sem tam přeletují.

Podzim

Nese vítr ze všech stran
krákoravá hejna vran,
smutno, divno k slechu;
množí se to víc a víc,
jedna letí domku vstříc
na doškovou střechu.

Co as nese? Nevím sám,
do chaty se podívám,
potom povím zjista!
Mladá žena jako krev,
slunce v oku, na rtu zpěv,
karkuličky chystá!

